

[Justitsministeren]

staterne bevarer muligheden for at sende asylansøgere tilbage til tredjeland, hvis medlemsstaten vel at mærke ikke derved overtræder Genèvekonventionen.

Det mener jeg er helt afgørende, for det betyder, at en asylansøger, som ankommer til den danske grænse, lad os sige uden pas og uden visum, vil kunne sendes tilbage til det land, som vedkommende er kommet fra, for så at skulle søge om asyl fra det andet land. Men hvis udlændingen kommer fra et land, som det ikke vil være sikkert for den pågældende at vende tilbage til, vil den pågældende ikke blive sendt tilbage. Det er jo altså igen spørgsmålet, om tilbage-sendelsen sker til et land, der er sikkert i den forstand, at det er et land, som har tiltrådt FN's flygtningekonvention, og som har forpligtet sig til at sikre en individuel, grundig behandling af de enkelte asylansøgninger.

Kommer asylansøgeren fra et sikkert land – det kan være Sverige, men det kan selvfølgelig også være mange af de andre lande, som bliver bedømt som sikre, og det gælder ikke for alle central- og østeuropæiske lande – så kan det vel næppe være meningen, at Danmark skulle være forpligtet til ikke at sende ansøgeren tilbage.

Det fremgår også af det, jeg var inde på, da vi havde drøftelsen sidst, at jeg mener, det ikke er korrekt at sige, at reglerne i asylkonventionen gør retten til at søge asyl illusorisk. Tværtimod overholder Danmark netop FN's flygtningekonvention både i dag og efter det fremsatte lovforslag.

Fru Ebba Strange har spurgt mig – og det er der også blevet stillet spørgsmål om gennem udvalget – hvordan de materielle asylregler er i de andre EF-lande. Hertil er at sige, at vi endnu ikke har det fuldstændige overblik, men som jeg også har oplyst i en af besvarelserne, er det arbejde, som foregår, hvor man forsøger at indsamle oplysninger og lave en oversigt over indholdet af udlændingeløvsbestemmelserne i de enkelte EF-lande, ved at nærme sig sin afslutning, og det materiale vil jeg selvfølgelig sørge for tilgår udvalget.

Men hvis vi skulle bringe os i den situation i Danmark – og det er sådan, jeg må læse SF's tanker – at vi, hver gang der måtte komme en asylansøger til den danske grænse fra et sikkert land, skulle foretage en vurdering af, om den pågældende ville have større mulighed for at opnå et opholdsgrundlag efter den danske lov-

givning end i forhold til det sikre land, hvorfra den pågældende er kommet tilrejsende her til Danmark, altså en prøvelse af de materielle lovregler, så vil vi påtage os en forpligtelse, der ligger langt ud over, hvad vi kunne bære, og det ville i øvrigt også komplicere sagsbehandlingen utrolig meget.

Det, vi må lægge til grund, er, om lande er sikre i den forstand, at de respekterer de samme grundlæggende konventioner og internationale forpligtelser, som vi gør her i landet, og derved også er med til at sikre, at den enkelte asylansøger, som måtte blive sendt tilbage til et sikkert land, får den grundige, individuelle behandling, som er sigtet også i FN-konventionerne.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Enige bliver vi ikke, og jeg tror heller ikke, at jeg tager ordet mere. Men hvis ministeren har ret – og det lyder jo meget beroligende, det, ministeren siger – så mener jeg altså stadig væk, at det er forkert, det, der står i artikel 3, nr. 1. Der står, at det er EF's medlemsstater, der forpligter sig til at sørge for, at enhver udlænding, der ved grænsen eller på deres områder indgiver en asylansøgning til én af dem, får denne ansøgning behandlet.

Vil det sige, at man kan underskrive en konvention, hvori man forpligter sig – jeg siger ikke, vi forpligter Danmark, men vi forpligter et af EF-medlemslandene, til at behandle denne ansøgning? Vil det sige, at artikel 3, nr. 1, i virkeligheden betyder, at vi bare skal forpligte os til, at et eller andet land – Ungarn, Tjekkoslovakiet, Tyrkiet eller et andet land – behandler ansøgningen?

Jeg har læst så mange internationale tekster, at jeg mener, at det, der står dér, er, at medlemsstaterne indbyrdes forpligter sig til at sørge for, at denne asylansøgning et eller andet sted inden for EF bliver behandlet. Sådan læser jeg det, og derfor tror jeg ikke, vi bliver enige. Men der er vel ingen grund til at trætte Tinget med en debat, som vi også havde ved førstebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1